

1649 7/4 25: 1. Beh. af F. t. L. om Statsgaranti for Sønderjydske Kreditforenings Obligationer. 1650

været nedsat et Udvalg i det andet høje Ting, og der har saa vidt mig bekendt været tilkaldt Personer til dette Udvalg, som havde særlige Kvalifikationer til at dømme i Sagen. Resultatet af Udvalgsbehandlingen var, som den højtærede Finansminister og Ordføreren for Venstre lige har nævnt, at man nedsatte den Garanti, som skulde ydes, fra 50 til 30 Mill. Kr., og man har henstillet, at der i Sommerens Løb blev foretaget en Undersøgelse af, om Støtten til Laantagere i Sønderjyllands Kreditforening kunde ydes paa anden Maade end den her foreslaaede og naturligvis paa en Maade, som ikke voldte Betæneligheder under Hensyn til vore Valutaforhold. Betæneligheder af denne Art giver den her foreslaaede Ordning efter min Mening ikke Anledning til, men Forholdene kunde jo stille sig anderledes, hvis man gik over til den ogsaa overvejede Ordning at lade Hypotekbanken købe op af Sønderjyllands Kreditforenings Obligationer. Det lod sig neppe gøre, uden at Hypotekbanken maatte optage et større Laan. Disse Forhold har man altsaa drøftet i Folketingets Udvalg; der har været anstillet mange Betragtninger over, hvad man kunde gøre for at komme bort fra den Ordning, her er foreslaaet, men man har altsaa ikke kunnet finde nogen anden Ordning, i alt Fald ikke for Tiden. Det er muligt, at den Prøvelse, som nu skal foretages i Sommerens Løb af et Udvalg, vil give et Resultat, saaledes at den Statsgaranti, som nu paatænkes, ikke bliver nødvendig — saadan har jeg forstaaet det, og det er ogsaa blevet fremhævet i Folketinget. Den er det ikke af reelle Grunde; thi man anerkender ogsaa fra de konkurrerende Kreditforeninger, at denne Kreditforening i og for sig hviler paa et sundt Grundlag, og det er almindelig bekendt i Sønderjylland, at specielt den sønderjydske Kreditforening er yderst forsigtig med de Laan, den giver. Det har vistnok været en af Grundene til, at Sønderjyllands Kreditforening ikke har faaet saa stor Tilslutning som maaske adskillige andre Kreditforeninger. Det har været kritiseret i Aviserne, at Sønderjyllands Kreditforening har været yderst forsigtig, meget mere forsigtig, end man mente, den havde behov at være. Jeg nævner det kun for at understrege, at jeg tror ikke,

det betyder nogen som helst Fare for Staten at yde den Garanti, man her tænker paa.

Jeg vilde hilse med Tilfredshed; at dette Lovforslag blev vedtaget ogsaa i dette høje Ting af alle Partier, og det vilde sikkert nede i Sønderjylland vække Tilfredshed, om det blev vedtaget, inden vi slutter Samlingen. Der har været nævnt Betæneligheder af den ærede sidste Taler, den ærede Ordfører for Venstre (Thomas Larsen), men jeg maa sige, at jeg tror ikke, disse Betæneligheder har noget særligt paa sig. Jeg mener roligt at kunne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, saaledes som det foreligger.

Schovelin: Grunden til dette Lovforslags Fremkomst er jo, at Sønderjyllands Kreditforenings Obligationer har staaet lavere i Kurs end de andre Kreditforeningers Obligationer. Men dette er aldeles ikke mærkeligt i og for sig; een skal jo være den, der staaer lavest, og det er da ganske naturligt, at det er den yngste og svageste og mindste Kreditforenings Obligationer, som staaer lavest. Naar der tales om, at de ikke opnaar *rimelig* Kurs, ved jeg egentlig ikke, hvad man dermed mener; thi for saadanne Papirer som Kreditforeningsobligationer, overfor hvilke der ikke, som ved Aktier, kan komme rene Stemningsmomenter, fordi de giver fast Rente, er i Almindelighed den „rimelige“ Kurs den Kurs, som Markedet tager dem til. Nu siges der, at den sønderjydske Kreditforening er yderst forsigtig med at give Laan, at dens Laan gennemgaaende er mindre end de andre Kreditforeningers. Dette synes mig en daarlig Anbefaling for den sønderjydske Kreditforening, at den har virket saaledes overfor sine Laantagere, at den paa den ene Side giver dem mindre Laan, end andre Kreditforeninger giver, og paa den anden Side til Trods derfor ikke har kunnet skaffe Obligationerne en lige saa høj Kurs som de andre Kreditforeninger. Den har i begge Henseender virket utilfredsstillende, og den synes mig derved at have vist sig at savne tilstrækkelig *raison d'être*, netop hvad vi Konservative havde gjort gældende paa Forhaand. Skal man nu raade Bod paa dette Forhold, maa man jo holde sig skarpt for Øje, hvem det er, man vil gavne, at det ikke kan være Institutionen i sig selv, men